

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakoleza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a platia sa vopred.

POKROK.

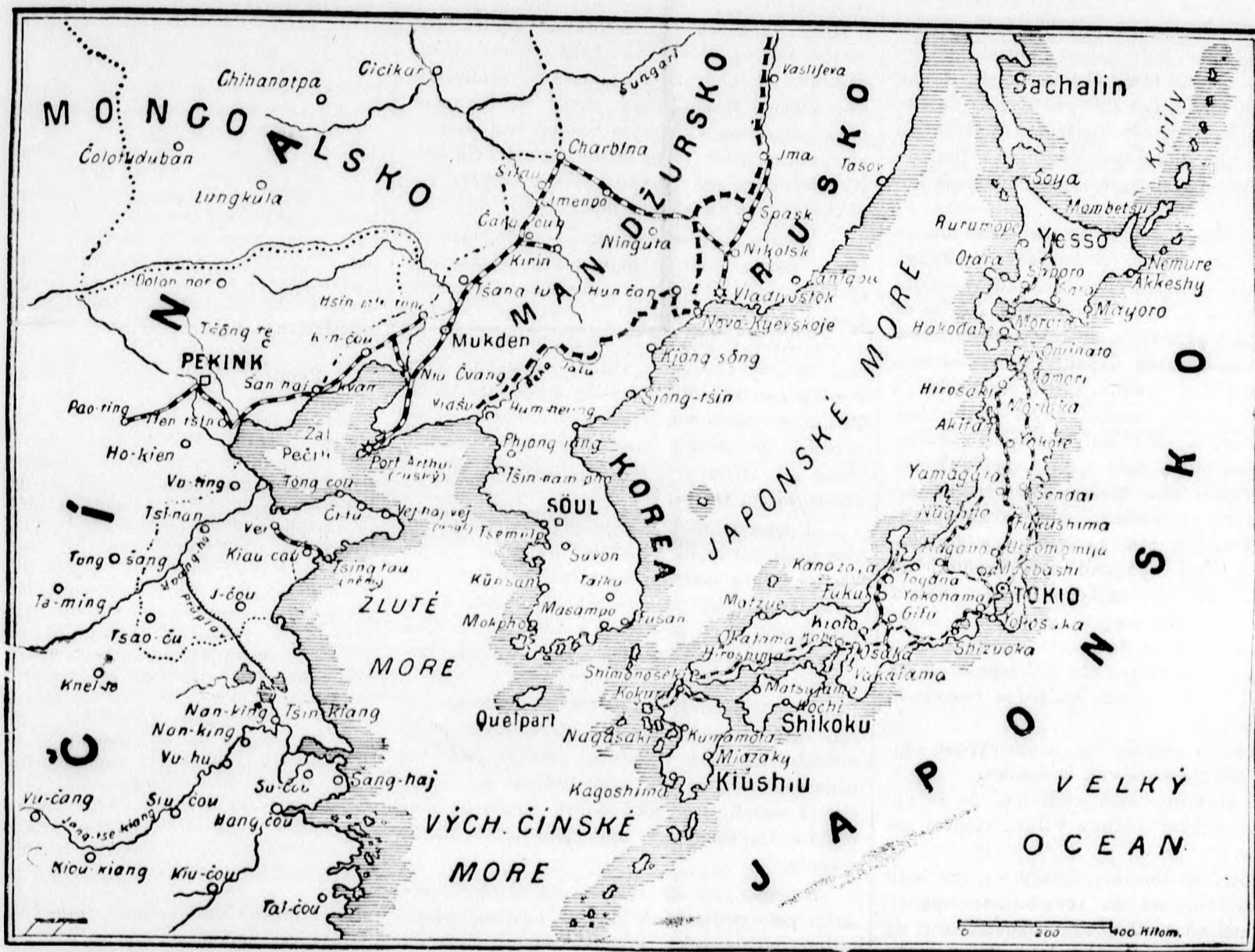
Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor. Bezmenné a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Mappa bojišťa rúsko-japonskej války.

Aby et. čitatelia „Pokroku“ mali pochop, aký rozdiel je medzi japonskou a ruskou armádou, podávame tu krátke opisy sily vojska ruského a japonského. Rusko má 3,700,000 vycvičených a vyzbrojených vojakov, mimo toho má ešte 1,000,000 domobrany. Rusko je najväčšou pozemskou válečnou mocou na svete. Na mori však je slabšie. Ruská mornica čili moc námornia má 390 válečných lodí, medzi nimi je 60 lodí obrnených. Japonsko však má 700,000 vojakov. Námornia moc japonská však záleží zo 160 lodí.

Veľký priemysel.

Každá vec musí mať svoj prirodzený základ a vývin, lebo ináč musí padnúť a preto každý, ktokoľvek chce na poli priemyslovom dačo poduľať, musí preskúmať, či sú aj vhodné podmienky k uskutočneniu veci.

V minulom čísle sme dokázali, ako sa vyvinul tkáčsky veľký priemysel vo Frenštáte na Morave. Koľko tkáčov sa nachádzalo len na našom Slovensku, lebo v samej Skalici na jak vysokom stupni stál priemysel súkennícky a dnes ani chýru o skalickom, trnavskom atď. súkne. Obchodovali s celým Uhorskom a Rakúskom a nebolo človeka, ktorý by bol počas príchodu malého priemyslu do továrnického jednotlivcov organizoval. So spišským plátnom sme mohli zásobiť celý východ, Rusko atď. a dnes aj to prvé továrnické združenie na plátno vo Spiši založené likvidovalo. A nik na to nemá ani slova, vládne kruhy to za prirodzenú vec považujú, keď tie života najschopnejšie podniky padajú. O to sa u nás nik nestará, náramne špatní obchodníci sme a pre žiadny výrobok nie sme si vstave trh zabezpečili.

O politike každý novikár píše ohromne dlhé úvodníky, o padnutí našich priemyslových podnikov sa len v krátkosti zmienia, ako by to za prirodzené uznávali. Takýmto spôsobom nepomôžeme ľudu nášmu. Potrebovali by sme mnoho takých ľudí, ako bol farár Blöink vo Wertfalu alebo Lelotte pri Ryne. Čo títo vykonali, pri príležitosti opíšem. U nás sa len dobre jé a pije, s každým čertom sa bratrujúme a pri tom si veselo zaspievame a koniec práce.

Ja myslím, že dalo by sa ešte mnoho ratovať a veľmi mnoho prospesného vykonať. Prosíme našich milých čitateľov, keď by o tejto veci rozmýšľali a nám stielili, kde čo by sa dalo v záujme priemyslu urobiť.

Nám na príklad napadli *modranskí hrnčiar*. Hrnčiarstvo veľmi kvitlo v Modre a mnoho ľudí zásobilo každodenným chlebičkom, tento malý priemysel pomaly ale úplne zanikne. A jak mnoho by sa dalo v tejto veci vykonať.

Okoličností síce nie sú nám známe, ale že by sa u nás neudržala jedna krásna hrnčiarska tovareň, o tom pochybujeme. Pozrite, aké krásne diela vykonali naši hrnčiar na tomto poli, koľko slovenského umenia, vkusu a krásy je v našich starých miskách a krčahoch. Kachliarstvo je dnes celé umenie a tieto veci všetky z cudzozemska dovážame, čo sa u nás robí, to je len jarmočná práca, bez vkusu a všetkej krásy.

Modranskí hrnčiar by svetochýrnou mohli urobiť našu starodávnu keramikú.

Celý kultúrny svet obdivuje, čo že vyrástlo z čičmanskej chalupy v Jurkovičovej genialnej hlave!

Hrnčiar modranskí združte sa, ako mali priemyselníci s roka na rok budete upadať. Či by sa nenašli 1—2 mladíci nadaní, ktorí by sa v Nemecku, v továrňach zdokonalili a vyučili mohli? Tam je keramika opravdivým umením. Či by mesto Modra nemohlo ku tomuto cieľu ročne 5 až 600 korún obetovať, alebo či by mešťanstvo samo nemohlo ku tomuto vznešenému cieľu dajakú summu nasbierať? Len dobrej vôle a trochu rozumu treba, ešte by sa dalo mnoho vykonať.

„Dedictvo otcov zachovaj nám Pane“, tak sa modlíme, zachovajme si ho sami a ratujme dedictvo otcov, kým ešte čas máme. Preč s tým starým fatalizmom a chopme sa práce.

**Svoj k svojmu a vždy
dľa pravdy!!!**

Noviny z blízka i z ďaleka.

(Dopisy).

Viedeň. Uvádžam 3 väčšie zábavy, rýdze slovenské, odbyvavšie sa v poslednom týždni vo Viedni. Slovenská vzdelávacia „Beseda“ mala veľký bál u Hambergera v posledniu nedelu fašiangovú, taktiež hral pán Šebesta, Slovák, byvajúcim v okresoch Jozefstad, Alsergrud, Hernalis a Ottetring v Albertgasse.

Súc na cestách, nemohol som sa zúčastniť v nedelu na žiadnom bále — (v Albertgasse vraj sa nektorí Slováci neslušne chovali, to by nemalo byť.) — za to opíšem drahým mojim rodákom slovenský ples faforitských Slovákov.

Sála pána Winziga v X. okrese roh Favoritenstrasse a Quellengasse je dosť priestraná, nedostačovala pre tolko Slovákov, ktorí zavítali na ples v útorok, 16. t. m., nebolo de facto pre neskoršie príšlých miesta. V kroji prišla väčšina.

Dievčatá v bielu, polo po viedeňsky, polo po svatojansky. Len slečna dcéruška pána Ondreja Dordoviča, obliekla pestrý odev čiste svatojansky. Čo mi najviac napadlo, bol neobyčajne veľký počet skutočne krásnych pannií a žien, viedeňáčky sú všeobecne známe krásavice, ako by oblasť viedeňská v tomto ohľade priaznive účinkovala i na naše Slovenky. Je síce známe, že slovenský národ sa vyznamenáva peknosťou a krásnym rastom svojich dcér, ale predsa najdu sa aj menej pekné. Na bále X. okresu vôbec v pravom slova smyslu nepekné ženy a šuhaji ani neboli.

Muzika bola svatojurska — pána Šebestu. Hrala pekne a čo je najvýznamnejšie, mimo niekoľko tých obligátnych čardášov a valcerov všetky slovenské tance, ako na pr. — *Gajdošská*, krásny slovenský tanec, ktorý by nemal byť zanedbávaný ani v salonoch. Veru krajší je než tie fádne štvorilky a podobné tance. Potom sa tancovalo: „*Ekvy-ekvy kupte metly*“ (trochu preinačený moravský tanec: kafaška —) „*Hrozená*“ vulgo „*Strašiak*“, *Slovenská mazúrka*, *Odzemok* a iné.

Upozorňujem pri tejto príležitosti, menovite pána predsedu „*Národa*“ na tento tanec. Všetky by sa mali aj u našich spolkoch tancovať. Inak vrteli sme sa mnoho, až primnoho. Tanečníkov bolo pomerne menej než dievčat, veľmi nepriaznivá to okolnosť, pre naše krásavice.

O pol noci bola prestávka. Muzika počala hrať slovenské piesne, ktoré sme spievali s oduševnením a v dobrej nálade. Poriadok nenarušil nik, ba cez celú noc sa ani jeden človek neopil, čo veľmi dobrý dojem na mňa urobilo. Chvala Bohu, naši ľudia prichodia ku rozumu.

Nemile sa ma dotklo, že niektorí cele, alebo polo ponemčený Slováci hovorili ostentatívne po nemecky, ačpráve až na malé výnimky všetci po slovensky vedeli. Niektorí napodobňovali fiakristov, dosť nemierny to žart. Nikomu nezalievam, keď hovorí pri vhodnej príležitosti po nemecky, ale na slovenský bál patrí milá naša slovenčina a nie fiakrovsky pokazená nemčina. Tí, ktorí nás tupia, ktorí nám nadávajú do „*krobotov*“, tých nesmieme opičiť, ani vo zvykoch, ani reči, speve, muzike. Dúfam, že na budúce statné naše rodiny Dordovičov, Buchoinov, Sokolov, Kovarovičov atď. postarajú sa o to, že usporiadajú čiste slovenský bál a nie ples ponemčených Slovákov.

Odhladnúc od tohoto, srdečne sa tešíme, že favoritskí Slováci usporiadali tak podarený a krásny večierok.

Holič, dňa 22. februára 1904. Blahorodý pane redaktor! Medzi osmoro blahoslavenstvom, ktoré je vo sv. Písme naznačené, nachádza sa i toto: „Blahoslavení milosrdní, lebo oni milosrdenstva dôjdu!“ Dľa tohoto blahoslavenstva sa i náš pán o . . . . . a riadi, ako pravý kresťan, lebo pred dvomi týždňami zomrelo istému statočnému vdovcovi malé 5-ročné dievča. Otec dieťaťa síce chudobný a odkázaný len na každodenný výrobok, veru nemal peniaze pohromade, lebo z jednej koruny dennej mzdy sa nedá veľmi odkladať. Išiel tedy so zarmúteným srdcom na faru k vel. pánu dekanovi a oznámil mu, že mu zomrelo dievča. Z fary odišiel zrovna k pánu o . . . . . vi s cedulkou od pána dekana. Odovzdajúc cedulku, prosil pána o . . . . . u, že aby bol tak dobrý a dočkal mu do nedele, lebo že teraz nemá peniaze, ale v nedelu že mu istotne donesie, lebo že si na sporiteľnú knižku vyzdvihne v holičskej „*Pomocnej Pokladnici*“. Toto už ale nebolo pánu o . . . . . vi po vôli, lebo hneď začal, že prečo si nezaopatril peniaze hneď, on že vraj nemôže čakať, a aby vraj išiel a zaopatril mu tie peniaze. Človek ten odišiel smutný domov, ale v zápätí došiel za ním chlapec s odkazom od pána o . . . . . u, že či už má tie peniaze; nuž ale musel odísť bez nich, lebo ten otec ich veru ešte nemal. Nuž ale pán o . . . . . a je nie tak špinavý človek, aby bársakému trhanovi (dľa jeho mienky) čakal; ešte v tu chvíľu poslal toho chlapca späť k nemu a odkázal mu, že jestli mu tie peniaze späť nepošle, že ani s krížom nevyjde. Pravda, toto bolo už aj starému otcovi toho dieťaťa trochu hlúpe a odkázal pánu o . . . . . vi, že sa to odbaví aj bez neho, keď nepríde. Ale prišiel a odhovoril, čo bolo treba. Prišla nedela. Človek ten išiel, vyzdvihol peniaze a prišiel zaplatiť pánu o . . . . . vi. Pán o . . . . . a ale nebol doma; na to odovzdal tie peniaze jeho paničke s tou poznámkou: tu majú ten dlh, aby nemaly strach, že z Holiča utečiem. Na to panička s hubou naň: Ty s . . . . . ná! Ty darebák! Ty korbel! Ty myslíš, že keď je fašiang, že je môj muž taký lump, ako si ty? Nuž povedzte, či to nenie mjsosrdenstvo? Nenie to láska k bližnému? Nuž ale nezalievajme mu to, lebo keby každý človek tak statočne platil, ako ku pr. pánu o . . . . . a, o čom by mnohí mohli vydať svedectvo ešte aj v Skalici, nuž by ani p. o . . . . . a nemusel preukazovať takúto lásku oproti svojmu bližnému.

Pernek, dňa 23. februára Veľact. Redakcia! Dnešnieho dňa sme do matky zeme slávne odprevadili tunajšieho statného, 93 rokov starého občana, Ondreja Mikulášových. Kto bližšie znal nebožtíka, musí uznať, že bol človekom za všeobecné dobro zaujatým, službu pravdy verným a a trebárs sa aj pravda neľúbila, každému povedal ju do očí. Keď býval o tom na krajinskom sneme hádky: či ostane starý cirkevný sobáš, alebo či bude uvedený sobáš civilný: on stál pri strane tej, ktorá cirkevnému sobášu prednosť dávala, a zaň všemožne aj bojovala*. Bol kedysi aj rýchtárom, a tú palicu rýchtársku nadarmo nenosiť, ale obec vždycky poctive zastával a dľa možnosti bránil. Bol skoro vždy veselý a keď (sotva že započalo sviatá) jel do práce, závodiac s vtáčkami, milé, no zväčša nábožné piesne si spieval, a do práce vesle vždy kráčal. Verný milovník Spasiteľa a jeho svätého kríža, aj pekný, nad kov drahší pomník sebe postavil, lebo na drahocenný, pred perneckou farou postavený a z karrarského mramoru vysokomeleckým spôsobom vykresaný kríž on z svojej stránky 800 zl. — 1600 korún obetoval. Buď pamiatka jeho v požehnaní.

— Lopašov, pri Čhtelnici. Odkedy čítam „*P.*“ z Lopašova, nedočítal som sa v ňom dopisu. A keď chvala pánu Bohu máme tu často čo písať a s časom na čas vždy sa dačím pochváliť. Náš pán farár naozaj s otcovskou láskou prilnul k nám, ani najlepší otec nemôže sa viac starať o časné a večné blaho svojho dieťaťa, ako on. A my práve takou detinskou láskou sa k nemu viujeme a poslúchame vo všetkom. A chvala Bohu, ešte ani raz neobanovali sme, že sme ho poslúchli. Ono je to pre neho veľká starosť, spravovať a riadiť tolko spolkov potravných tu na okoliu, k tomu ešte aj o pomocné pokladnice starosť má. Šťastný by bol každý taký kraj, ktorý by mal takého vodcu.

*) Išiel aj na kongress do Budapešti, kde svojou milou, do slovenského mentieka oblečenou postavou budil pozornosť.

Tu by ste darmo hľadali košer sklepu, lebo šenku v našom Lopašove, my sa veru veľmi dobre obídeme bez košerových potravných článkov a pijatiky. Tu nemáme úžerníkov, ba aj od Vrbovských úžerníkov nás náš milý duchovný otec oslobodil úplne. Z máhame sa, chvala Bohu, hmotne i duševne. V tej Bohumilej práci nápomocný je pánu farárovi aj náš pán učiteľ Veselý, za čo zaslúži našej verejnej vďaka a uznanlivosti. Pri horlivom spolupráckovaní týchto pánov naše „potravné spolky“ dobrým prospechom účinkujú a sa zveľaďujú. Minulý rok sme si vystavili aj obecnú sipku, s ktorou zase si pán farár novú starosť na krky navalil, ale im to jarmo je milé a sladké s ktorým dopomôcť môžu k dobrou svojmu ľudu, za čo im privolávame na slávu. *Jožko.*

— **Unin.** Tak sa mi zdá, že uninskému dopisovateľovi zahrdzavelo pero a vyschlo mu čeridlo, keď ani len zmienky nenie o nás v našom milom „Pokroku“. Dňa 11. februára bola u nás voľba rýchtára, pokl. a jedného prisazného, za rýchtára zvolený bol *Michal Reháč*, za pokl. *Móric Berger* a za prisazného *Vach Ondráš*. S rýchtárom by sme boli ináčie spokojní, zdá sa byť hodným človekom, len nech sa vystríha pred kamarátami z mokrej štvrti, lebo náš stareček velice o to pracovali, aby Michal bol rýchtárom. No, ale tie časy prestaly, keď sa za obecné pilo. Len nech nasleduje tých starých úradov ten nový rýchtár, vieme čo sa pod nimi porobilo, spomeňte len stromkovú školkú, nešťastnú komassáciu, ktorá za štyri roky nemôže prísť do poriadku. Úroky rastú a jaký bude koniec, kto to vie. Veru, keď sme už toľko peňazi vyhodili, mohli by sme tým apoštolom komassácie na pomník sobrat pár zlatých a hore u „*Lipek*“ postaviť slávny stĺp s nápisom: Zastaňte okoloidúci, tento pomník hlása potomkom, jako vykmasovali ubohým ľuďom . . . . peniaze z vašekov . . . . *Pravdomluvný.*

— **Z Nádaša.** Už je pôst a ja sa ešte vždy smejem, keď si myslím na fašiangové hry, zvlášte na tie menšie: Krišpina, Kotrmelce pána Plecháčka a Kludných manželov. Videl som mnohé kúsky divadelné už a počul o mnohých sólových výstupoch a menších kúskoch, ale tieto sa znamenito podarili, bárs kde by mohli ísť s nimi. V Krišpinovi (Petrovič Ján), v Kotrmelcoch pána Plecháčka (Suchan Michal a v Kludných manželoch: Jána Garampeštiho (Štefan Suchan), Martina Porieza (Ján Jakubec), Šimona Cvernu (Ján Holkovič) ukázali svoju najlepšiu stranu, vo veselých kúskoch sú celkom doma.

Aj v „Márnotratom synovi“ vo veselých výstupoch vynikali jak Dobrák (Ján Holkovič), starý šelma každého dopaľujúc tak, Marka (Juliana Hetteš), Evka (Agneša Hetteš), Zuzka (Rozina Petrovič), Katka (Vajsabel Maria) so svojimi rozmarnými posunkami. Ukázali umenie v hre: Michal Suchan (Martin) opilého, neskôr zúfajúceho a odpustenie prosiaceho dobre dával, Agneša Hetteš (Evka) vo výstupe bláznivej tiež pochopila svoju úlohu a aj Ján Petrovič (Sýkora) sa vžil do svojej. Nakoľko ústrojnosc tela dovolila, usilovali sa i Štefan Suchan (Dubeň), (Emilia) Anna Holkovič Jozef Jindřišek (Janko), Jozef Hetteš (farár).

Ale naposledy na čo mám i Vás, rýchtár, (Ján Holkovič), Jedlový (Jozef Holkovič), kaprál (Ján Jakubec), krémár (Jakub Fridrich), sluha (Pavel Machala) chváliť, keď vás nechvália tí, neobdivujú tí, nepodporujú tí, ktorí by vás mohli a mali podporovať a povzbudzovať? Tuším, darmo sa trápíte i s pánom kaplánom, darmo hrdľujete, keď vaši známi, vaši spoluobčania vás si nevšímajú. Ja som sa tak dobre cítil, že ani doma sa lepšie nemôžem

cítiť v kruhu milých. A druhí: dobrí gazdovia, remeselníci neidú k vám. Kde sú? Toľko viem, že v smradľavých krémách bolo plno ľudí, tam sa verbovalo, kričalo, bohumilé rečky odbovovali. Ja tak je to. Len hromy na ten ľud, koleru, biče, zapriahnúť ich do jarma, vtedy asnaď by sa spamätali. Blahoželám vám, dobrá mládež, ale spolu zatracujem tú nevšímavosť mnohých nádašanov voči kruhu, spolkom, zábavám, divadlám kruhovým. *Dobre známy.*

Drobné zprávy.

Tlačová pravota „Pokroku“. Článok „Otvorený list p. katechetovi K. Bielekovi a dôst. p. D. L. Okánikovi“, uverejnený v 49. čís. „Pokroku“, roč. I. naleznuť p. štátny fiskus závadným a ponevác vidí v ňom priestupok 171. §. trestného zákona (búrenie proti národnosti) nariadil vyšetrovanie a pozdvihuje proti pisateľovi, poľahčne redaktorovi žalobu. Dňa 23. febr. bol redaktor tohoto časopisu pred kr. okr. súdom vypočutý a zodpovednosť za článok prevzal. Kedy bude sa pojednávať pravota pred porotou prešporskou, oznámime.

Novovysvätenec, vel. p. *Jozef Novák*, vymenovaný bol za kaplána do Vadkerty v novohradskej stolici.

V *Hasprunke*, prešp. stol. založený bol „potravný spolok“.

— **Zprávy spolkové.** V nedeľu 21. febr. t. r. vydržovalo družstvo „Pomočná Pokladnica v Uh. Skalici 34. výročité valné zhromaždenie. Členovia súčastnili sa vo valnom počte. Družstvo malo na konci roku 1903 1032 členov a 2446 vložiek. Majetok obnáša 269435 korún 49 hal. Záverečné účty z roku minulého boli odobrené a čistý osov 2443 kor. 43 hal. rozdelil sa nasledovne: do záložnej základiny K. 374:17, na 1% ovú dividendu K. 1807:15, k budúce mu roku má sa prepísať K. 262:11.

Konečne miesto neobohého predsedu p. Jur. Jurkoviča, ktorého pamiatku uzavrelo sa protokollarne zvečniť, za nového predsedu vyvolený bol jednohlasne a s veľkým oduševnením p. Dr. Ludevít Okánik. Prajeme novozvolenému pánu predsedovi, aby mohol v duchu svojich predchodev dlho pracovať na rozkvetu tohoto družstva.

— **Nepohľadné** Cisár, knieža, fabrikant, biskup, miliónár, učencé, sedliak, remeselník, delník — všetci sme z jedného masa. Neceň nikdy viacej svoje peniaze, nežli seba. Neziadaj viacej úcty, nežli si svojou osobou, svojím charakterom, svojimi zásluhami zaslúžiš. Úcta vynútená je faleš, pokrytectvo. Ináčie jedného dňa poznáš, že služobník tvoj neklania sa Tebe, ale tvoju zlatému telatu. Preto čiň tak, aby tá India milovali a nemuseli sa ti klaňať.

BESEDNICA.

Kukátko.

Môj boj v Japonsku.

Nežli vám dačo poviem o mojom boji, v krajine, ktorú obývajú „chlaponi“, jak moja žena miesto Japoni rieka, poznamenávam, že nerád píšem sám o sebe, z čiastky lebo nechcem, aby ľudia mňa pre moje veci „na mušku“ brali a o mne posmešky robili, lebo ako by to moje deti sa dozvedely, bolo by s trápne vypestovaným rešpektom „aus“. Dnes ale musím urobiť výnimku a chtiac-nechtiac opíšem môj boj v Japonsku, ako som ho nedávno v kruhu predniesol. Tedy: Bolo to minulý týždeň, dňa 16. febr., v posledný deň fašiangu, sedelo nás viac gazdov, remeselníkov a iných mladších i starších ľudí v hospode „u konička“, v miestnosti to nášho kruhu a pochovávali sme fašiang. Reč sa točila okolo rusko-japonskej vojny. Ja som len načúval rozhovor a až pri jednej veľmi hlúpej poznámke, prezradujúcej zeme-pisnú neznalosť rečníka, až prechutno sa zamial, tak že všetkých zrak na mňa hahotajúceho obrátený bol. „Ha, kmotor Rudonický sa smeje; iste dačo sprostého ste, strýko Varajko, vypikol. On už bol na Východe. On to tam všetko zná“, riekol majster Pekelný. — „Čo že

vy ste už bol v Japonsku? A kedy?“ niektorí udivene sa tázali. „Ba že veru bol“, hrdo som odvetil a upil vinka, aby som ním iskřejšiu myšlienku v duši si vzbudil. „Tak hovorte nám dačo o tej krajine“ žebronil Varajka. „S radosťou, pánovia, len očúvajte“, odpľul som si, aby hltáň prázdny bol.

Jak vám známo, roku 1894 mali Činania válku s Japončanmi, ja som toho času bol u tých posledných v meste Tottori. Jednúc sedím tak opustene v cudzine v domku jedného rybára a rozmýšľam o návrate do otčiny. Naraz otvorila sa dvere a vstúpia traja chlapi, čínski to špioni. Oči mali šikmo k nosu, ako dve klaničky od pluhu, pod nosom fúzy, ako rohlik obrátený dolu rozkami, na holej hlave „copf“, šaty boly žlté, na nich rôzne oškľivé zvieratá — vyšité. „A nelakol ste sa“, tázal sa Ondro Slimák.

„Ako by nie. Až preveľmi, vidiac ich ku mne sa bližif, v strachu vzdychnem: „Sv. Františku, ty môj dobrý patrone, len mňa ešte teraz neopúšťaj a ja budem vždy robiť dobrotu“.

Tu jedon Činan na mňa zarve: „Hu kin čien mung dul kames“. — „Prosím vás čo to hovčrite?“ tázal sa strýčko Oškvarok. — To je čínsky. — Ja som im odpovedal: „Či vo kan, t. j. „má účta“. A ten na mňa z novu sa osapí: „Iču sang haj (si náš priateľ). „Čau hu kretén, niu čang, tink, (ja som kresťan a mojej ženy muž). A to ste mali videť! Oči im pri tom z jamók vyskočily a iskrily ako kocúrovi a na mňa hľadeli, ako hrom do bane, zaraz všetcia zdvihli ruky proti mne. — To bude mela, hovčím si. V ušiach mi zvučalo: rozlúčme sa s tým telom. Lež myšlienka na ženu a dieťky dodala mi „gurášu“, švihnem rukou, popadnem jedného za „copf“, škubnem z celej sily. Činan zkríkol, švacnul ma cez hubu, až som sa — prebudil a držím v ruke miesto Činana — „copf“ mojej ženy, ano, veru tak — „O! vy rarášok. Ja plný strachom o vás trníem, riekol Slimák a zatiaľ sa vám to len snívalo?“ — „Veru tak, len vo sne!“ — prisvedčil som.

Žena ale dala sa do plaču a nariekala: „Keď ja, stará osoba, musím sa dožiť dačo takého! Ani vo spánku mi ten korheľ nedá pokoja. Pif! Paf! Puf! Búchala pást ženy o môj chrbát. Ja však, ako múdry vojak, zatrubiac „utekaj, utekaj, nepriateľ ide“ začnem reterirovať na dvor a hop na poval do sena si ľahnúť a bol koniec boju v krajine „chlaponov“. *Franko Rudonický.*

Červenú datelinu

dva razy čistenú na najnov. strojoch s elekt. silou, zkušobným úradom a dokladom uznanú, že je od zezuliny čistá; najlepšie semeno, piesku, malého zrna, prídavkov atď. pozbavenú, doporučujem z Prahy za hotové:

- Dvojkosné pohorské semeno 100 kg. za K 144, 1 kg. K 160.
- Štyrská dvojkosná datelina, pôvodné semeno, 100 kg. za K 152, 1 kg. 160
- Lucernu (vojtešku.) pravú francúz. z Provence, hrubozrnú, so zárukú, že je čistá od hubilenu, úradne uznané vrecé 100 kg. za K 156, 1 kg. K 180.
- franc z Poitu, zezuliny pozbav. I. jak. 100 kg. za K 148, 1 kg. K 170.
- domáciu. české, moravské lebo uhor. semä, bez prídavkov, 100 kg. za K 140, 1 kg. K 160.
- Ligrus jednokosnú. 100 kg. K 34, 1 kg. 40 hal. dvojkosnú franc. 110 kg. K 44, 1 kg. 50 hal.
- Smiešané lučne traviny, ku zaklad. stálych dvojkosných lúk, najvýnos. křmne sladké vysoké traviny, rýchlo rastucej, smiešanina sostaví sa dľa popisu pôdy, 100 kg za K 80, 1 kg. K 1—.
- Křmne repy. Mamutku. červ. obr. dlhú, Mamutku franc. ružovú, bielu, žltú, 100 kg. za K 60—62, 1 kg. 80 hal.
- Eckendorfkú valcovitú, zlepš. žltú lebo červenú, 100 kg. za K 70—74, 1 kg. 90 hal.
- Ovos Non plus ultra. výborný odrod, 100 kg. za K 26, 1 kg. 40 hal.
- dánsky obrovský z Sigova, ranný znamenitý druh, 100 kg. za K 26, 1 kg. 40 hal. jako aj všetky ostatné druhy semen pre poľné, zahradné a lesné hospodárstvo, odporučuje

Jinřich Vaněk v Prahe.

semenársky veľ'koobchod a pestovanie semen. Václavské náměstie číslo 13. „u zlaté husy“. Cenníky, dotazy a vzorky zasiela vřačne zdarma.

Každá sporivá gazdina

používa

KOLINSKEJ

Kávovej Prísady SO SOKOLOM

a docieli tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej kávy.

Továrny: v Kolíne a v Prostejove. (Morava.)

Kupujte Výživnú múčku

pre kone, rožný statok a svine.

Výtečný účinok tejto múčky je ten, že vypoľhá v trovení u zvierat vo veľkej miere, následkom toho sa vnútornosti zvierat veľmi zosilňujú.

Zosilnením vnútornosti zabezpečíme zvieratom normálny vývin a chránime ho pred rozličnými nemocami.

Následkom častého požívania tohoto prášku dobytok tučne a kravy dávajú v hojnej miere dobrého mlieka.

5 kilo balíky poštou franko za zl. 2.—

dostať u
v Senici **Jána Tatliak,**
Szenicz. (Nyitra m.) obchodníka.

Závod roľnícky!

Prvá moravská 9

roľnícka továreň akciová

na sosústreďnené hnojivá a lučebniny v PREROVE, odporúča suché a jemno mleté

umelé hnojivá

rôznych druhov, všetko zaručeného obsahu, za veľmi ľavné ceny a výhodných podmienok.

Pri objednávkach vagonových určujeme zvlášte ľavné ceny.

Superfosfáty

pod 16% kyseliny fosforečné rozpustnej nevyrábame.

Priamy dovoz chilského liadku.
Voľný predaj Strassfurtského k a i n i t u.

Mydlo „Palacký“
je najlepšie český výrobok.
Práca ľahká
účinnok prekvapujúci!
Prádlo biele ako sníh!
Ján Vilímek,
továrň na mydla v LIPNIKU,
nad Bečvou. (Morava.)

Jedna domáca vaha zdarma!!

Pri báječne ľavných cenách rozosiľam z môjho bohate zásobného a svetoznámeho skladu, všeobecne obúbené

mexické strieborné zbožie,

a síce:

- 6 kusov stolových nožov z mexického striebra,
- 6 „ vidličiek z mexického striebra
- 6 „ ližičiek z mexického striebra
- 12 „ zvláštnych dessertných nožov
- 6 „ zvláštnych dessertných vidličiek
- 1 polievkovú ližicu z mex. striebra
- 1 mliečnu
- 2 elegantné salónne svietniky

46 kusov, všetko spolu len za 40 zl. 50 kr.

Každý objednatel mimo toho obdrží, ako odmenu, jednu presne do 12 1/2 kg. váziacu, domácu váhu úplne zdarma. Mexické striebro je biely kov, za jeho trvančnosť a zvláštnu jakosť ručím 25-ročnou zárukou. Rozosiľanie prevádzam, buď pri predbežnom doposlaní peňažného obnosu alebo dobierkou z môjho európejského skladíška.

Za 3 zl. 40 kr. dobierkou zašlem jeden 90 cm široký kus spišského plátna na 6 mužských alebo ženských košiel, výbornej jakosti 5-ročnou zárukou; mnohé uznania po ruke.

Za 4 zl. 50 kr. dobierkou zašlem 3 m. modernej látky, na jeden elegantný mužský oblek. Farba dľa ľúbosti.

Za 5 korún zašlem 4 1/2 kg. (50 kusov) slabšej jakosti šperkového mydla, rozličnej farby, jako: ružovej, lalijovej, rezervnej, mliečnej, fialkovej, resedovej, jasmínovej a konvalinkovej posbierané.

Pri predbežnom doposlaní peňažného obnosu alebo dobierkou, zasiela:

Jozef Denker,
centrálny obch. dom.
Budapešť, Hernád-uteza 54.

Kto zamýšľa cestovať do

AMERIKY

nech sa obráti k slovenskej firme:

KAREŠ & STOCKÝ

v BREMEN Bahnhofstrasse 29.

Firma táto: 1. obcuje s cestovateľmi v ich materinskej reči. 2. preplavuje cestovateľov len s najlepšimi rýchlymi parolodami; 3. pozná všetky okolnosti a môže každému dať dôkladné vysvetlenie. 4. Pozná zákony americké a môže poučiť cestovateľov, ako sa majú chovať, aby svojho cieľa v Amerike bez prekážok došli a aby svoje groše na cestu márne nevydávaly.

pre poučenie k ceste, ktoré každý dostane darmo, pište jedine firme:

KAREŠ A STOCKÝ V BREMEN
v BAHNHOFSTRASSE 29.

Do Šaštína a okolia!

Dávam všetkým cteným pánom občanom na známosť, že som svoj

širačnický závod,

založený r. 1881, od 1. nov. t. r. prešahoval ku kláštoru naproti sv. Trojici (do prostredného zeleného krámu), a prosím ctených pánov odberateľov o ďalšiu dôveru a budem sa usilovať vždy s dobrým zbožím poslúžiť.

S úctou oddaný
Ferdinand Saitz
širačnický majster.

Vzo rky zdarma! Firma kresťanská!

Lodenové sukne,

polovlnené rôznych bariev, 1 kus 65—70 kr.
100 kusov 60—65 zl.,
detské sukenky 20 kr.
dobírkou zasiela:

I. Česká výroba a vývoz sukni Lodenových

Adolfa Jelinka

v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)

Nehodiaci sa tovar buď vymením alebo vezmu zpät a peniaze vrátim!!
Každá nespokojenosť vylučena!!